

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ

ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Изборног већа филозофског факултета у Београду од 29. септембра 2016. године изабрани смо за чланове комисије за припрему реферата о кандидатима пријављеним на конкурс за избор у звање доцента за ужу научну област АРХЕОЛОГИЈА. На конкурс објављеном у листу "Послови" од 28. септембра 2016. пријавила се једна кандидаткиња – др Јасна Вуковић. Комисија је прегледала документацију коју је кандидаткиња доставила и Изборном већу Филозофског факултета подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

Др Јасна Вуковић рођена је у Београду 30.11.1970. године. Студије археологије на Филозофском факултету у Београду завршила је 2001. године, а на истом факултету је 2006. магистрирала с темом "Функционална анализа неолитске грнчарије централног Балкана – методи, технике и примена" и одбранила своју докторску дисертацију "Неолитска грнчарија – технолошки и социјални аспекти" 2011. године.

Од 2003. године др Јасна Вуковић ради на Одељењу за археологију као асистент-приправник, 2007. унапређена је у асистента, а 2011. године у доцента. Ангажована је у настави на четири обавезна и два изборна предмета на основним студијама, и на по два предмета на мастер и докторским студијама. Када је реч о осавремењивању наставе и увођењу нових садржаја, кандидаткиња је на том пољу била веома активна и увела је два изборна курса, а била је ангажована и на унапређењу студијског програма Одељења за археологију током последње акредитације, када су уведена још два обавезна курса на

основним студијама. Обавезни курсеви Методологија археолошких истраживања 1 и 2 на првој години студија уводи студенте у основе теренског рада и рада с покретним налазима, као и примени интердисциплинарних анализа. Курс Археологија Америчког југозапада, наишао је на велико интересовање студената. Фокусиран је на праисторијске заједнице југозападних области САД, и омогућава студентима увид у разлике у теоријском и методолошком приступу у проучавању праисторијских заједница између европске и америчке археологије, као и на специфичности америчке археологије, које се пре свега огледају у њеној блиској повезаности са социјалном антропологијом. Курс Археологија и покретне слике, који је увела заједно с проф. др Мирославом Вујовићем фокусиран је на разматрање слике о археолозима и археологији који се у јавности формира путем популарних филмова, али и на употребу филма у популаризацији археологије и у научном истраживању. Као исход тог курса снимљено је око десет кратких студентских кратких филмова са различитим археолошким темама. Курс Студије керамике, који је из изборног прерастао у обавезни курс драгоцен је за студенте археологије, јер студентима омогућава да стекну сазнања о начину проучавања грнчарије, као најбројније групе налаза на археолошким локалитетима, различитим теоријским приступима и методама анализе. На крају, кандидаткиња је осмислила и обавезни курс Археологија и јавност, чији је главни циљ разумевање значаја и улоге археологије изван академске заједнице. Кандидаткиња је веома посвећена раду са студентима, о чему сведоче велико интересовање студената за изборне курсеве, али и резултати студентске евалуације. Просечне оцене евалуације углавном се крећу изнад 4.5. На пример: Методологија археолошких истраживања 1 – 4.51, Студије керамике 4.71, Археологија Америчког југозапада 4.92. Од 2012. године била је 5 пута ментор за дипломске радове, 6 пута за завршне, а члан комисије за дипломске, односно завршне била је укупно 21 пут. На мастер студијама била је ментор један пут и члан комисије 24 пута. Под њеним менторством одбрањена је једна докторска дисертација, а члан комисије за одбрану доктората била је 4 пута. Тренутно као ментор ради с 4 студената докторских студија.

Колегиница Вуковић ангажована је на два научно-истраживачка пројекта од 2011. године: *Друштво, духовно-материјална култура и комуникације у праисторији и раној историји Балкана* (177012) и *Археологија Србије: културни идентитет, интеграциони фактори, технолошки процеси и улога централног Балкана у развоју европске праисторије* (177020) које финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја републике Србије. Била је и ко-руководилац заштитних теренских истраживања на Коридору 10 у

току 2012. године на два археолошка локалитета – Павловац – Чукар и Павловац - Ковачке Њиве код Врања. Такође, оснивач је и управник Археомедија центра филозофског факултета.

Колегиница Вуковић објавила је више радова, углавном фокусираних на студије керамике, што је и најужа област њеног интересовања. Рад "Женска технологија – идентитет неолитских мајстора- грнчара" објављен 2013. године значајан је јер је по први пут у домаћој археологији размотрено питање родног идентитета неолитских грнчара. У том раду је она показала значај етноархеолошких истраживања у реконструкцији организације неспецијализованог грнчарског заната чији су носиоци жене у раном неолиту, као и почетке специјализације жена-занатлија у касном неолиту.

Драгоцени допринос рада "Фрагменти као алатке у касно неолитској Винчи" објављеног исте године, представља закључак да се фрагменти поломљених посуда у касном неолиту користе као алатке. У анализи делова посуда који се користе као алатке, изгледу и интензитету истрошености радних ивица и положаја оштећења, показала је да су они углавном коришћени као алатке за стањивање зидова посуда у процесу обликовања и за глачање њихових површина.

Процес грађења касно неолитских посуда великих димензија др Јасна Вуковић је анализирала у раду "Технике обликовања касно неолитске грнчарије: питос из куће 01/06 у Винчи" из 2012. године. Анализом облика и изгледа прелома, као и образаца ломљења фрагмената питоса, утврдила је да су посуде за складиштење касног неолита обликоване у више етапа и установила основе метода којима се могу идентификовати кораци у изради грнчарије.

"Early Neolithic Pottery from Blagotin, Central Serbia: A Use-Alteration Analysis" (2012), је рад који је произашао из учешћа по позиву на међународној радионици коју је организовао Немачки археолошки институт у Истанбулу. У њему је др Вуковић размотрила трагове употребе на рано неолитској грнчарији и на основу њиховог положаја и учесталости показала да употреба традиционалних метода анализе на основу типологије доводи до стварања погрешне слике о функцији керамичког посуђа, да се за кување, супротно досадашњим ставовима користе зделе, а да тзв. фина керамика има утилитарни значај и да је коришћена за складиштење намирница које се чувају у малим количинама.

У својим научним радовима колегиница Вуковић дала је важан допринос на пољу студија керамике у теоријском и методолошком смислу. Применом нових метода показала је потенцијале и важност анализе ове врсте археолошких налаза, који се у нашој средини још увек разматрају кроз традиционални приступ у коме се керамика посматра искључиво као хронолошки маркер. Разматрање техника израде, начина употребе и идентитета мајстора представљају значајан допринос у разумевању социјалних односа и свакодневних пракси у неолитском друштву.

Сагледавши рад колегинице Вуковић, сматрамо да испуњава услове за реизбор у звање доцента. Имајући у виду њене научне радове, али и изузетну посвећеност студентима и настави, предлажемо Изборном већу да колегиницу доц. др Јасну Вуковић поново изабере у звање доцента за ужу научну област АРХЕОЛОГИЈА.

У Београду, 21.10.2016.

Чланови комисије

проф. др Ненад Тасић

проф. др Александар Палавестра

др Славиша Перић